

свободни граждани, които същ играли подъ ржководството на мъстните учители съответните роли въ „Геновева“, и до смъртта си останаха съ имената на нейните герои: „Голосъ“, „Графа“ и т. н.

Театрото било устроено въ взаимното училище, дъто сега е межката гимназия. Сцената била доста хубаво стъкмена. Поставена била и завеса. Прозорците на страничните стаи съ служили за ложи; чиновета — за кресла. Взели участие въ представлението учители и граждани. Присъствуваха самият мютесарифъ Джавадъ паша, който разпоредил да се дадат оръжия на действащи лица. (Ролите били разпределени между слѣдните лица: Георги Петровъ — графъ Сигфридъ, Димитъръ Х. Кондевъ — Геновева, Георги Бояджиевъ — Голосъ Тодоръ Продановъ — Берта, Петъръ Чинтуловъ — Голфъ).

Наскоро слѣдъ Геновева била представена и „Мама Параска“, въ която живо участие взели Даскаль Иови Воденичаровъ и Кирю Д. Чаушовъ от Сливенъ.

Нареденъ билъ и оркестъръ. Димитъръ Х. Ивановъ, любителъ на музика, ржководялъ оркестра. Той свирѣлъ на цигулка, други флейта, трети — кларнетъ, четвърти фисъхармоника и т. н. Оркестъръ изsvирилъ два марша, които Ивановъ усвоилъ отъ музикантите на квартирующая въ Сливенъ Казакъ-алай на Чайковски.

Сливенскиятъ театъръ, до построяването на който театралните тукъ представления се даваха въ помъщенията на училищата и даже въ казармите, датира отъ 1897 г., съ приналежащи нему и свързани съ него още двѣ здания: читалище и хотелъ („Зора“). За мъстна опера не може и дума да става още, защото такава нѣма даже и въ столицата ни, ако и първия български оперень пѣвецъ (*К. Михайлова — Стоянъ*) да се счита за сливенецъ. Оперни представления въ Сливенъ за пръвъ пътъ съ дадени отъ пътуващата италиянска трупа Масини (1898 г.). Интересно е обаче, че подъ ржководството на стария тукъ учитель по музика и послѣ капелмайсторъ на мъстния пѣши полкъ И. Каломати, въ Сливенъ още прѣзъ 1892 г., въ зданието на межката гимназия се изпълниха нѣкои оперни парчета отъ сливенските ученици. Въ тая насока не малко е заслужилъ и мъстния учитель по пѣние *Михаилъ Райновъ*, родомъ отъ Сливенъ, а Пражки възпитаникъ по музика. Михаилъ Райновъ е и първиятъ уредникъ и диригентъ на мъстните хорове (ученически, учителски и любителски). Наедно съ *Райновъ*, е слѣдвалъ въ Прага другъ българинъ съ коренъ отъ Сливенъ, именно *Казаковъ*, учитель по музика, концертенъ и оперенъ пѣвецъ.

Отъ останалите начинания въ Сливенъ трѣбва да споменемъ още основаната тукъ „Пѣвческа Дружба“, „Учи-